

Ha guanyat l'Alejandro, l'excunyat de Laporta. Sí, home, el de la Fundación Francisco Franco, un paio carregat de virtuts i mà esquerra —bé, això potser no—, un crac dels negocis i dels acords empresarials, que es mou com una anguila pel món dels fitxatges d'estrelles futbolístiques. Almenys, això diuen. Sort en tenim, d'ell.

Ha guanyat l'Alejandro perquè ha guanyat Laporta. Per golejada. Que això de ser de la Fundación aquesta del Franco fa feixista? Bé, la directiva actual del Barça no és sectària, diu el reelegit president. El Barça és un club transversal i a la Junta hi cap tothom. A més, l'Alejandro no és de la Junta, que ho sàpigues. L'Alejandro no té cap càrrec al club. L'Alejandro és una mena de *hooligan* dels despatxos, un assessor del club gratia et amore. Que no cal ser tan llepafils ideològicament, caratsos! I si un home val, tant se val que sigui un fatxa de nassos. No sé si això del “més que un club” agafarà nous matisos amb l'ombra de l'Alejandro de rerefons. Ja ens ho aniran explicant, si de cas, que mira que som torracollons i perepunyetes. Que no estem mai contents, Alejandro! Tanta transparència i tanta història! L'important és que... ens sentim guanyadors i ja està! I ja s'aniran tapant els forats del formatge Emmental de l'economia blaugrana, que el president té carisma i té l'Alejandro, i sempre se'n surt. I visca el Barça i visca... Bé, i visca el Barça!